

Sygnatura akt I C 872/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia, 18 lutego 2016 roku

Sąd Rejonowy w Puławach I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Ewa Spich-Jakubanis

Protokolant: Starszy Sekretarz Sądowy Aneta Kamola

po rozpoznaniu w dniu 01 lutego 2016 roku w Puławach

sprawy z powództwa G. C., A. Z., A. G. - wspólników Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego (...) A. Z., A. G., G. (...) spółki cywilnej z siedzibą w T.

przeciwko A. G. (3)

o zapłatę kwoty 2730,24 zł wraz z odsetkami umownymi od kwoty 2540,14 zł w wysokości czterokrotności stopu kredytu lombardowego NBP od dnia 03.02.2014r. do dnia zapłaty

I. zasądza od pozwanej A. G. (3) solidarnie na rzecz powodów G. C., A. Z. i A. G. wspólników Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego (...) A. Z., A. G., G. (...) spółki cywilnej z siedzibą w T. kwotę 2540,24 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści złotych 24/100) oraz kwotę 655,73 zł (sześćset pięćdziesiąt pięć złotych 73/100) tytułem skapitalizowanych odsetek umownych liczonych od kwoty 2.540,24 zł (dwa tysiące pięćset czterdzieści złotych 24/100) w skali roku w wysokości: 16% od dnia 03.02.2014 r. do dnia 08.10.2014 r., 12% od dnia 09.10.2014r. do dnia 04.03.2015 r.; 10 % od dnia 05.03.2015 r. do dnia 31.12.2015 r. i 14% od dnia 01.01.2016 r. do dnia 18.02.2016 r. ;

II. zasądzoną w pkt I kwotę w łącznej wysokości 3.195,97 zł (trzy tysiące sto dziewięćdziesiąt pięć złotych 97/100) rozkłada na 11 rat miesięcznych w wysokości: 10 pierwszych rat po 300 zł (trzysta złotych) każda i jedenasta rata w wysokości 195,97 zł (sto dziewięćdziesiąt pięć złotych 97/100), płatnych w terminach do dnia 20 każdego miesiąca począwszy od marca 2016 r., wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienie terminowi płatności którejkolwiek z rat;

III. oddala powództwo w pozostałej części;

IV. zasądza od pozwanej A. G. (3) solidarnie na rzecz powodów G. C., A. Z., A. G. - wspólników Przedsiębiorstwa Usługowo Handlowego (...) A. Z., A. G., G. (...) spółki cywilnej z siedzibą w T. kwotę 717 zł (siedemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt I C 872/14

UZASADNIENIE

W pozwie z dnia 03.02.2014r., wniesionym do Sądu Rejonowego w Olkuszu, powódowie G. C., A. Z. (1) i A. G. (1) – wspólnicy P.H.U. (...) spółki cywilnej wnieśli o zasądzenie od pozwanej A. G. (3) kwoty 2.730,24 zł, przy czym kwoty 2.540,24 zł z odsetkami umownymi w wysokości czterokrotności stopy kredytu lombardowego NBP od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty. /k. 5-8/.

W uzasadnieniu pozwu powodowie podnieśli, że prowadzą działalność gospodarczą, w ramach której, na mocy umowy z dnia 19.12.2012 r. udzielili pozwanej pożyczki gotówkowej na kwotę 2.600,00 zł na zasadach i warunkach określonych w umowie pożyczki gotówkowej. Zgodnie z umową pozwana była zobowiązana do jej spłaty w 12 ratach miesięcznych – płatnych do 30 dnia każdego miesiąca począwszy od dnia 30.01.2013 r. Powodowie wskazali iż, pozwana spłaciła pierwszą ratę pożyczki w wysokości 281,89 zł, którą zaksięgowano na poczet kosztów wezwania do zapłaty, odsetek karnych, odsetek kapitałowych i kapitału /zgodnie z § 8 pkt. 4 umowy pożyczki/. Wobec braku spłaty kolejnych rat powodowie wezwali pozwaną do zapłaty pod rygorem podjęcia dalszych czynności windykacyjnych. W wyniku wezwania pozwana wpłaciła kwotę 265,14 zł, która zaksięgowana została na poczet kosztów wezwania do zapłaty, odsetek karnych, odsetek kapitałowych i kapitału, po czym pozwana ponownie wezwana została do zapłaty pod rygorem wypowiedzenia umowy pożyczki. Wezwanie to, jak również czynności windykacyjne, pozostały bezskuteczne, w związku z czym powodowie pismem z dnia 07.06. 2013 r. dokonali wypowiedzenia warunków umowy pożyczki z zachowaniem 30-to dniowego terminu. Wezwanie powyższe zostało odebrane w dniu 10.06.2013r. W okresie wypowiedzenia pozwana nie uregulowała żadnych zaległości, dlatego w dniu 11.07.2013r. pożyczka stała się w pełni wymagalna i pismem z dnia 30.09. 2013 roku powodowie wezwali pozwaną do spłaty całej zaległej pożyczki wraz z należnymi odsetkami i kosztami. To wezwanie również pozostało bezskuteczne.

Powodowie wskazali ponadto, iż na dochodzoną w pozwie kwotę roszczenia składa się: kwota 2.208,09 zł tytułem niespłaconego kapitału pożyczki, kwota 119,63 zł z tytułu niespłaconych odsetek kapitałowych, skapitalizowanych na ostatni dzień wypowiedzenia umowy pożyczki – czyli na 10.07.2013r., kwota 21,84 zł z tytułu odsetek karnych od niespłaconych rat naliczonych na ostatni dzień wypowiedzenia umowy pożyczki, czyli na 10.07.2013 r., kwota 190,68 zł z tytułu odsetek od zadłużenia przeterminowanego (od niespłaconego kapitału) liczonych od dnia wymagalności całej pożyczki tj. od 11.07.2013r. do dnia 23.01.2014r., kwota 40,00 zł z tytułu wezwań do zapłaty i kwota 150,00 zł z tytułu podejmowania czynności windykacyjnych. Żądanie odsetek powód oparł na treści art. 481 k.c. od kwoty 2.540,24 zł, którą stanowi suma niespłaconego kapitału pożyczki, odsetek kapitałowych skapitalizowanych, odsetek karnych skapitalizowanych oraz odsetek od zadłużenia przeterminowanego (k. 6).

Powyższe stanowisko powodowie podtrzymywali w toku całego procesu. /k. 46,47/.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 25.02.2014 r. Sąd Rejonowy w Olkuszu w sprawie I Nc 195/14 zasądził od pozwanej A. G. (3) na rzecz powodów G. C., A. Z. i A. G. kwotę 2.730,24 zł, przy czym kwotę 2540,24 zł wraz z umownymi odsetkami w wysokości czterokrotności stopy lombardowej NBP od dnia 03.02.2014 r. do dnia zapłaty i kwotę 642 zł tytułem kosztów procesu /k. 24/.

Pozwana A. G. (3), w ustawowym terminie wniosła sprzeciw od powyższego nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym, podnosząc jednocześnie zarzut niewłaściwości miejscowej Sądu. /k. 28, 33-36/.

Postanowieniem z dnia 07.08. 2014 roku Sąd Rejonowy w Olkuszu stwierdził swoją niewłaściwość miejscową i sprawę przekazał do Sądu Rejonowego w Puławach (k. 41).

Na rozprawie w dniu 23.02.2015 r. pełnomocnik pozwanej B. G. (1) – pozwany w analogicznej sprawie (I C 873/14) - nie uznał powództwa podnosząc, iż po stronie powodów nie zaistniały przesłanki do wypowiedzenia umowy pożyczki - pozwana bowiem nie zalegała ze spłatą dwóch kolejnych rat, przyznając jednocześnie, iż pozwana nie spłaciła pożyczki w całości, bowiem po otrzymaniu wypowiedzenia umowy przestała ją spłacać. /k. 55/.

Ostatecznie pełnomocnik pozwanej przyznał, iż pozwana spłaciła i to po upływie wynikających z warunków umowy terminów płatności jedynie dwie raty pożyczki, zakwestionował ponadto zasadność i wysokość naliczonych przez powodów kosztów windykacji - wizyty windykacyjnej - w wysokości 150 zł, wywodząc, iż wizyta taka w ogóle nie miała miejsca, zaś na protokole windykacji wskazany jest jedynie adres pozwanej do korespondencji, pod którym pozwana nigdy nie mieszkała /k. 63v/.

Pismem z dnia 01.07.2015 r. powodowie wyrazili zgodę na rozłożenie należności w kwocie 2.730,24 oraz skapitalizowanych odsetek umownych na 3 równe miesięczne raty, z zastrzeżeniem, iż brak terminowej zapłaty chociażby jednej z nich spowoduje wymagalność całej kwoty oraz uprawnienie powodów do naliczania dalszych odsetek umownych „ od dnia następnego po wydaniu wyroku do dnia zapłaty /k. 67/.

Na rozprawie w dniu 02.12.2015 r. pełnomocnik pozwanej częściowo zmodyfikował dotychczasowe stanowisko wskazując, iż uznaje powództwo, wnosząc o rozłożenie zaległej kwoty na raty w wysokości po 250 zł, nadal jednakże kwestionując zasadność naliczenia kosztów windykacji w wysokości 150 zł /k. 73-73v/ oraz - na rozprawie w dniu 01.02.2016 r. - kosztów wezwań do zapłaty w wysokości po 40 zł /k. 83.

Sąd Rejonowy w Puławach ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 19.12.2012 r. pomiędzy G. C., A. Z. (1) i A. G. (1) – współnikami P.H.U. (...) spółki cywilnej, reprezentowanymi z (...) Spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w T. /k. 11-11v/, a A. G. (3) zawarta została umowa pożyczki gotówkowej na kwotę 2.600 zł na okres od dnia 19.12.2012 r. do 30.12.2013 r., zaś pożyczkobiorca zobowiązał się do jej spłaty wraz z należnymi odsetkami w ratach miesięcznych, w terminach i kwotach określonych w harmonogramie stanowiącym integralną część umowy. W umowie pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo wypowiedzenia umowy w formie pisemnej z zachowaniem 30-sto dniowego okresu wypowiedzenia w przypadku niespłacenia przez pożyczkobiorcę dwóch kolejnych pełnych rat pożyczki, zaś w sytuacji braku spłaty zobowiązania w terminie wskazanym w wypowiedzeniu, cała pozostała do spłaty kwota pożyczki wraz z należnymi odsetkami i opłatami stawała się wymagalna. W następnym dniu po upływie okresu wypowiedzenia cała pozostała do spłaty kwota staje się zadłużeniem przeterminowanym, a od całej pozostałej do spłaty kwoty pożyczki, pożyczkodawca uprawniony był do naliczania i pobierania odsetki według stopy procentowej określonej dla zadłużenia przeterminowanego (§9 umowy).

Z kolei, w myśl § 13 umowy, pożyczkodawca zastrzegł sobie prawo do obciążania pożyczkobiorcy kosztami wezwań do zapłaty w wysokości po 20 zł oraz kosztami czynności windykacyjnych po wezwaniu do zapłaty – 150 zł, przy czym zgodnie z § 8 ust 4 dokonywane przez pożyczkobiorcę spłaty w pierwszej kolejności miały być zaliczane na poczet kosztów, następnie odsetek i kapitału pożyczki. / umowa k. 12-15/.

Zgodnie z harmonogramem spłaty, zaciągnięta przez A. K. - G. pożyczka miała być spłacana w 12 miesięcznych ratach poczynając od dnia 30.01.2013 r. do dnia 30.12.2013 r., przy czym pierwsza rata w kwocie 261,08 zł, zaś pozostałe po 244,60 zł / harmonogram k. 16/.

A. G. (3) wpłaciła tytułem I raty pożyczki kwotę 281,89 zł w dniu 27.02.2013r. (termin wynikający z harmonogramu spłat – 30.01.2013 r.). / bezsporne/.

Pismem z dnia 08.04.2013 r. A. K. – G. wezwana została do zapłaty zaległych rat pożyczki: II w wysokości 265,14 zł (241,17 zł + odsetki karne 3,97 + 20 zł wezwanie do zapłaty) i III raty pożyczki w wysokości 258,77 zł (237,81 zł + odsetki karne 0,96 zł + 20 zł wezwanie do zapłaty /k. 17/.

Po wezwaniu do zapłaty A. G. (3) wpłaciła II ratę pożyczki w wysokości 265,14 zł w dniu 12.04.2013 r. (termin wynikający z harmonogramu spłat – 28.02.2013 r.) /k. 37, bezsporne/.

Dokonane przez nią wpłaty każdorazowo zaliczone zostały na poczet kosztów wezwań do zapłaty, odsetek i w pozostałej części na ratę kapitałową / bezsporne/.

Pismem z dnia 08.05.2013 r. A. K. – G. wezwana została do zapłaty zaległych rat pożyczki: części II raty w wysokości 0,73 zł (kapitał), części III raty w wysokości 263 zł (237,81 zł kapitał i odsetki umowne, 4,19 zł - odsetki karne, 20 zł wezwanie do zapłaty) i IV raty pożyczki w wysokości 260,33 zł (239,47 zł kapitał i odsetki umowne, 0,86 zł odsetki karne, 20 zł wezwanie do zapłaty /k. 18/.

Wezwanie to pozostało bezskuteczne. / bezsporne/.

W dniu 09.05.2013 r. sporządzony został protokół windykacyjny /k. 19/.

Pismem z dnia 07.06.2013 r. dokonane zostało wypowiedzenie umowy pożyczki z zachowaniem 30 dniowego okresu wypowiedzenia z jednoczesnym wezwaniem do zapłaty kwoty 2.505,01 zł (2.208,09 zł - kapitał, 95,49 zł - odsetki umowne, 11,43 zł – odsetki karne, 40 zł – wezwanie do zapłaty i 150 zł - koszty windykacji) /k. 21/. Wezwanie to doręczone zostało pozwanej pod adresem 1- go M. 17/19, (...)-(...) N. i pozostało bezskuteczne /k. 21/ .

Pismem z dnia 30.09.2013 r. do A. K. - G. wystosowane zostało przesądowe wezwanie do zapłaty kwoty 2.617,96 zł (2.208,09 zł - kapitał, 119,63 zł - odsetki umowne, 21,84 zł – odsetki karne, 78,40 zł – odsetki od zadłużenia przedterminowego, 40 zł – wezwania do zapłaty i 150 zł - koszty windykacji) - w terminie 7 dni od doręczenia wezwania do zapłaty pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego /k. 22/. Wezwanie to, tak jak poprzednie pozostało bezskuteczne. / bezsporne/.

A. G. (3) pozostaje w związku małżeńskim z B. G., otrzymuje wynagrodzenie w wysokości 1896,61 zł netto /k. 75/, zaś B. G. – 1291,16 zł netto, /k. 76/, na utrzymaniu mają troje małoletnich dzieci, posiadają zadłużenia u innych wierzycieli, w tym B. G. także z tytułu pożyczki zaciągniętej na mocy umowy zawartej z powodami w niniejszej sprawie, której spłata, na mocy wyroku Sądu Okręgowego w Lublinie w sprawie II Ca 559/15, rozłożona została na 11 rat (10 rat po 310 zł + rata wyrównawcza / okoliczność znana Sądowi z urzędu/.

Bacząc na powyższe Sąd zważył co następuje.

Okoliczności stanu faktycznego niniejszej sprawy ustalone zostały na podstawie dokumentów: umowy pożyczki gotówkowej, harmonogramu spłat, potwierdzenia wpłaty II raty pożyczki oraz wezwań do zapłaty i wypowiedzenia umowy pożyczki, których prawdziwość i autentyczność nie była kwestionowana przez strony, w szczególności pozwana nie negowała ani faktu zawarcia przedmiotowej umowy, ani jej warunków, jak również przyznała, iż pożyczka ta - z wyjątkiem jej dwóch pierwszych rat i to wpłaconych ze znacznym uchybieniem terminów płatności - nie została przez nią spłacona, pomimo wezwań do zapłaty, jak też ostatecznie nie kwestionowała także wysokości swojego zadłużenia wynikającego z zawartej umowy, z wyjątkiem naliczonych przez powodów kosztów wezwań do zapłaty, przede wszystkim zaś kosztów wizyty windykacyjnej. Co do tej okoliczności, wobec stawianego przez pozwaną zarzutu, iż wizyta windykacyjna nie miała miejsca, przeprowadzony został dowód z zeznań świadka B. C. - windykatora, przy czym w ocenie Sądu zeznania te i występujące w nich rozbieżności w zestawieniu z treścią protokołu windykacyjnego – podpisanego wszakże przez B. C., nie mogą stanowić miarodajnego źródła dla przyjęcia, iż wizyta taka w przypadku zadłużenia A. K. – G. miała miejsce, w szczególności, w sytuacji gdy dłużnikiem powodów był także B. G. - mąż pozwanej, zaś świadek wprost wskazał, iż to jego osobę kojarzy, nie zaś A. K. – G., pomimo iż w treści protokołu windykacyjnego znajduje się - opatrzony podpisem świadka - zapis o kontakcie osobistym z dłużniczką, co z kolei stoi w sprzeczności z podnoszoną przez świadka okolicznością, iż kontakt ten być może miał inny windykator, co jednakże nie znajduje odzwierciedlenia w treści protokołu windykacyjnego. Z kolei, co do sytuacji życiowej i majątkowej pozwanej ustalenia poczynione zostały na podstawie złożonych przez nią dokumentów, których prawdziwość nie budzi wątpliwości.

Tym samym, na kanwie tak ustalonego stanu faktycznego, zasadne jest uznanie iż zgłoszone przez powodów w stosunku do A. K. – G. roszczenie o zapłatę kwoty wynikającej z zawartej między stronami umowy pożyczki tak co do kwoty należności głównej jak i naliczonych przez powodów odsetek jest uzasadnione.

Podnieść należy, iż przez umowę pożyczki dający pożyczkę zobowiązuje się przenieść na własność biorącego określoną ilość pieniędzy albo rzeczy oznaczonych tylko co do gatunku, a biorący zobowiązuje się zwrócić tę samą ilość pieniędzy albo tę samą ilość rzeczy tego samego gatunku i tej samej jakości (art. 720 § k.c.).

Zgodnie z kolei z art. 7 ust 1 ustawy z dnia 12 maja 2011 roku o kredycie konsumenckim (t.j. Dz.U. z 2014 roku, poz. 1497) kredytodawca lub pośrednik kredytowy w reklamach dotyczących kredytu konsumenckiego zawierających dane dotyczące kosztu kredytu konsumenckiego podaje konsumentowi w sposób jednoznaczny, zrozumiały i widoczny:

stopę oprocentowania kredytu wraz z wyodrębnieniem opłat uwzględnianych w całkowitym koszcie kredytu; całkowitą kwotę kredytu; rzeczywistą roczną stopę oprocentowania. Kredytodawca lub pośrednik kredytowy, w stosownych przypadkach, dodatkowo podaje konsumentowi: czas obowiązywania umowy; całkowitą kwotę do zapłaty przez konsumenta oraz wysokość rat; cenę towaru lub usługi oraz kwotę wszystkich zaliczek w przypadku umowy o kredyt przewidującej odroczenie płatności (ust 2).

W niniejszej sprawie, jak powyższej wskazano, pozwana ostatecznie przyznała, iż po jej stronie istnieje zobowiązanie do zapłaty kwoty 2. 540 zł, jak również wynikających z treści umowy odsetek, uznając w tym zakresie roszczenie i jednocześnie wnosząc o rozłożenie obciążającej ją spłaty na raty po wysokości 250 zł.

Zgodnie z art. 320 k.p.c. w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie, a w sprawach o wydanie nieruchomości lub o opróżnienie pomieszczenia - wyznaczyć odpowiedni termin do spełnienia tego świadczenia.

W niniejszej sprawie w ocenie Sądu, zasadne jest rozłożenie należnego od pozwanej świadczenia na raty, jednakże w wysokości wyższej niż oczekiwana przez pozwaną (250 zł), a jednocześnie znacznie niższej niż wskazywana przez powodów (cała kwota wraz z odsetkami płatna w 3 miesięcznych ratach).

Jak wynika z dokumentów złożonych przez pełnomocnika pozwanej, tak ona jak i jej mąż pozostają w zatrudnieniu otrzymując z tego tytułu stały dochód w łącznej wysokości ok. 3.187,77 zł (1896,61 zł +1291,16 zł), mają na utrzymaniu 3 dzieci oraz zobowiązania z tytułu zaciągniętego kredytu hipotecznego (1600 zł) oraz zadłużenia B. G. (także na rzecz powodów w niniejszej sprawie, które obecnie jest rozłożone na raty w wysokości po 310 zł miesięcznie), co w ocenie Sądu z jednej strony nie pozwala, bez groźby utraty płynności finansowej ani na spłatę całej należnej z tytułu umowy pożyczki kwoty (oraz naliczonych od niej odsetek) jednorazowo, ani nawet w 3 ratach, z drugiej zaś, biorąc pod uwagę także interes wierzyciela, nie może oznaczać, iż owa spłata winna być rozłożona na nadmiernie długi okres czasu czy też na kwoty w wysokości oscylującej wokół wysokości „pierwotnych” rat pożyczki, która wszakże, także w owych niższych ratach, nie była przez pozwaną spłacana. Tym samym, zdaniem Sądu biorąc pod uwagę tak sytuację życiową i finansową pozwanej, jak i uzasadniony interes wierzyciela, zasadne jest uwzględnienie wniosku pozwanej o rozłożenie należnego od niej świadczenia na raty w wysokości po 300 zł miesięcznie (10 rat) i rata uzupełniająca – 195 zł,97 zł.

Tym samym, zasadne jest zasądzenie od pozwanej A. K. - G. na rzecz powodów kwoty 2.540,24 zł wraz ze skapitalizowanymi odsetkami umownymi liczonymi od tej kwoty, w skali roku w wysokości 16 % od dnia 03.02.14r. do dnia 08 października 2014 r.; 12% od dnia 09 października 2014 r. do dnia 04 marca 2015 r. i 10 % od dnia 05 marca 2015 r. do 31.12.2015 r. i 14 % od dnia 01.01.2016 r. do dnia 18.02.2016 r. (dnia wyrokowania) - 655,73 zł, tj. łącznie kwoty 3.195,97 zł i rozłożenie tak zasądzonej kwoty na 11 miesięcznych rat w wysokości po 300 zł (10 rat) i 195,97 zł (11 rata) płatnych do dnia 20 każdego miejsca począwszy od marca 2016 r. wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie w przypadku uchybienia terminowi płatności którejkolwiek z rat.

Wskazać bowiem należy, że przy rozłożeniu na mocy art. 320 k.p.c. zasądzzonego świadczenia pieniężnego na raty, brak jest podstaw do pozbawienia wierzyciela żądanych odsetek za okres do dnia wydania wyroku zasądzonego świadczenie, zaś rozłożenie zasądzzonego świadczenia na raty ma jednak ten skutek, że wierzycielowi nie przysługują odsetki od ratałnych świadczeń za okres od daty wyroku do daty płatności poszczególnych rat (uchwała 7 sędziów Sądu Najwyższego - zasada prawna z dnia 22 września 1970 roku, III PZP 11/70, OSNC 1971/4/61).

Z kolei, jako nieudowodnione, oddalone zostało powództwo, co do kwoty 40,00 zł z tytułu wezwań do zapłaty oraz co do kwoty 150,00 zł z tytułu czynności windykacyjnych.

Podnieść bowiem należy, iż jakkolwiek w zawartej między stronami umowie pożyczki zawarty został zapis o obciążeniu pożyczkobiorcy kosztami wezwań do zapłaty (20 zł za każde wezwanie) i kosztami windykacyjnymi (150 zł) to jednakże, w niniejszej sprawie powodowie nie wykazali, iż tak określone koszty były kosztami celowymi i podlegającymi rozliczeniu w niniejszym procesie. Podnieść bowiem należy, iż w świetle złożonego przez powodów

protokołu windykacyjnego w zestawieniu z zeznaniami świadka B. C., brak jest podstaw do przyjęcia, iż wizyta windykacyjna (wizyty windykacyjne) tak pod adresem N., ul. (...) (adres z umowy), jak i w miejscowości Z. 59H, W. faktycznie miały miejsce i dotyczyły dłużniczki A. K. –G., nie zaś chociażby B. G. (także posiadającego niespłacone zadłużenie z tytułu umowy pożyczki). Analogicznie, powodowie wnieśli o zasądzenia na ich rzecz kwoty 40 zł tytułem wezwań do zapłaty, nie wskazując jednakże, których wezwań do zapłaty żądanie to dotyczy, zaś jak wynika tak z treści uzasadnienia pozwu jak i dalszych pism procesowych, tak pierwsza jak i druga wpłacona przez pozwaną rata zaliczona została na koszty wezwań, przy czym pozycja ta, 40 zł – koszty wezwań, niezmiennie pojawia się tak w treści pisma wypowiadającego umowę pożyczki jak i kolejnych wezwaniach do zapłaty.

Z tych też względów Sąd oddalił powództwo do kwoty 190,00 zł - 40,00 zł z tytułu wezwań i 150,00 zł z tytułu czynności windykacyjnych.

Przystępując do orzekania o kosztach procesu Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu, wyrażoną w art. 98 § 1 i 3 k.p.c., strona przegrywająca sprawę zobowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego wniosek koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony. Z uwagi na to, że powodowie jedynie w nieznacznym stopniu ulegli, Sąd doszedł do przekonania, że zasadnym jest pełen zwrot kosztów procesu. Na zasądzone koszty składa się kwota 17,00 zł opłaty skarbowej od pełnomocnictwa, opłata od pozwu w wysokości 100,00 zł i wynagrodzenie pełnomocnika procesowego w kwocie 600,00 zł. Ustalone ono zostało w oparciu o treść § 6 pkt 3 Rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).

Z tych względów, na podstawie powołanych przepisów, Sąd orzekł jak w wyroku.